

[Korsgaard.]

at for kreaturer eller fedekalve, der er solgt på hjemmemarkedet, har køberne fået nogenlunde samme pris, som betales for eksportkreaturer, og at det altså er kødpriserne, som har måttet betale, hvad landbruget har fået for lidt for huden.

Dèr, hvor landbruget efter min mening har fået for lidt, er for de 625 000 spædekcalve, for hvis vedkommende jeg ikke tror at skindprisen har nogen som helst indflydelse på kødprisen. Spædekcalvenes kød bruges jo normalt til pølser; jeg tror, det er prisen på pølser, der bestemmer, hvad der kan gives for kødet, og jeg er nogenlunde sikker på, at leverandørerne af spædekcalve i fremtiden, så længe hudepriserne holder, vil få de 8 kr. 25 øre mere pr. stk., her er tale om. Et punkt mere er der, hvor landbruget har fået så afgjort for lidt, nemlig med hensyn til selvdøde dyr. For disse to kategoriers vedkommende tror jeg landbruget har grund til at være utilfreds; jeg forstår, at landbruget har været utilfreds, og jeg forstår derfor, at landbruget hilser med tilfredshed, at man nu forsøger med en ny ordning. Jeg håber som nævnt, at den ikke bliver for uretfærdig for vestjyderne, og jeg håber, at den højtærede landbrugsminister vil tænke velvilligt på os vestjyder i den tid, der kommer.

Jeg kan, som lovforslaget nu foreligger, udtale mit partis tilslutning til det og tilsige den højtærede minister, at vi vil medvirke til en hurtig gennemførelse af det.

Hvad det andet lovforslag angår, forslaget om afgift af huder og skind, vil jeg gerne stille den højtærede finansminister et spørgsmål. Der står i § 1: de huder, „der den 24. maj 1951 ved døgnets begyndelse forefindes hos producenter“, landbrugere, slagtere, slagterier m. v. Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om man nu i dag på en eller anden måde kan foretage handler, så at huder og skind kommer til at ligge hos en eller anden, der ikke omfattes af denne bestemmelse, og som derved i morgen kan unddrage sig denne bestemmelse?

Løvrigt indeholder dette lovforslag bestemmelser, som vi for vort vedkommende hilser med tilfredshed. Bestemmelsen om, at man kan afvikle den gæld, man har pådraget sig, over nogle år, synes vi er rimelig og tilfredsstillende for de garverier og andre, som skal af med store beløb, og vi er også fra vor side tilfreds med, at der gives de mennesker, som nu får pålagt en ikke ubetydelig afgift, mulighed for at få denne afgift reguleret i løbet af et halvt, eventuelt et helt år.

Jeg kan tilsige den højtærede finansminister mit partis velvillige støtte til lovforslagets gennemførelse, idet jeg håber, at det svar, jeg forventer at få fra den højtærede minister, vil være af en sådan beskaffenhed, at man kan være sikker på, at ingen i morgen kan unddrage sig efterbetaling af huder.

Oluf Johansen: Når folketinget har været et par måneder om at finde en vej frem til løsning af hudespørgsmålet, vil det vel ikke undre, om vi, der kun har haft en halv time mellem møderne til at kigge forslaget igennem, kommer til at gøre det lidt forjasket — ellers må man have en ualmindelig god tro til landstingets arbejdsevne. Naturligvis har vi haft den fordel, at vi har været med til at gå sagen igennem i partimøder og derved har fået noget indblik i de pågældende spørgsmål.

En ophævelse af den hudeordning, vi nu har haft i en lang årrække, har længe stået på dagsordenen indenfor dansk landbrug. Landbruget har i denne ordning set et monopol, som det hverken økonomisk eller handelsmæssigt har haft tillid til, og jeg personlig hører til dem, der altid, når jeg har haft lejlighed dertil, har støttet kravet om dens ophævelse. En afvikling har imidlertid ikke været en let sag. Skotøjspriser og kødpriser var ved ordningen bragt ind i et fast leje i forhold til hinanden og afbalancerede ordningen på hudepriserne bekostning.

Gennem det foreliggende forslag ophæves ordningen alligevel ikke helt. Landbruget påtager sig en trediedel af udgifterne ved en nyordning, nemlig gennem en slagteafgift og en eksportafgift; det øvrige samfund, forbrugerne, tager sin del af byrden gennem en forhøjelse af priserne, og staten yder sin part gennem tilskud — således fordeles byrden mellem de tre parter.

Men spørgsmålet har en anden side: nedsettelse af kødprisen og sikring af denne. Denne ordning er sikret i samme tidsrum, som prisnedsettelsen gælder for smør, flæsk, mælk og fløde. Vi får da et tidsrum, hvor vi kan se ordningen an, prøve, om den holder. Ved denne ordning skal administreres ca. 40 mill. kr. Det kan da tænkes, at der efter ordningens ophør vil være en lille ubrugt beholdning; jeg forstår, at det er fastslået, at den tilhører landbruget, og det har jo også i første række lagt ryg til.

Hvad angår finansministerens forslag, finder mit parti det ganske naturligt, at der må være en sådan afgiftsordning knyttet til den nye ordning. Det kan måske siges, at denne